

Recunoaștere grad profesional. C.S.M. nu poate fi obligat să recunoască gradul profesional superior, ca urmare a unui examen organizat de altă autoritate și ale cărui rezultate nu au fost valorificate în termenul legal

Prin nota nr. 29259/1154/DRUO/35548/ST/2009 a Direcției Resurse Umane și Organizare s-a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii cererea domnului L.A.F., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, prin care a solicitat recunoașterea gradului profesional corespunzător parchetului de pe lângă curtea de apel, dobândit în urma susținerii examenului din sesiunea iunie 2001 și promovarea în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea.

În motivarea cererii, domnul procuror a invocat faptul că în perioada 25-27 iunie 2001 a susținut examenul de promovare în funcții de execuție pentru promovarea în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea, obținând media generală 9⁵⁰, apreciind că decizia procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție de a nu propune ministrului justiției promovarea sa în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea, nu a fost legală și temeinică.

Prin Hotărârea nr. 2100 din 26 noiembrie 2009 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii a fost respinsă cererea formulată de domnul L.A.F., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, de recunoaștere

a gradului profesional corespunzător parchetului de pe lângă curtea de apel și, în consecință, de promovare în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea.

În cuprinsul hotărârii sus amintite s-au reținut următoarele:

Domnul procuror L.A. a susținut în sesiunea iunie 2001 examen de promovare ca procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea, fiind însă respins de la promovare, întrucât verificarea activității sale a condus la concluzia că acesta nu întrunește criteriile profesionale și morale pentru a fi promovat la un parchet superior.

La data de 7 septembrie 2001 domnul procuror L.A.F. a adresat Consiliului Superior al Magistraturii o contestație împotriva deciziei conducerii Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție de a nu propune ministrului justiției promovarea sa în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea urmare susținerii examenului din sesiunea 5-27 iunie 2001, la care a obținut media generală 9⁵⁰.

Contestația domnului procuror L.A.F. a fost respinsă, ca neîntemeiată.

La data de 29 august 2008, reclamantul L.A.F. a chemat în judecată pe pârâții Ministerul Public-Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Consiliul Superior al Magis-

traturii și Statul Român-prin Ministerul Economiei și Finanțelor, solicitând obligarea Ministerului Public să înainteze propunerea de promovare Consiliului Superior al Magistraturii, iar acesta să-și exercite atribuțiile legale cu privire la promovarea magistraților; obligarea părților să facă convenitele mențiuni în carnetul muncă cu privire la promovare, majorări salariale aferente; obligarea părților la despăgubiri egale cu diferența dintre indemnizațiile lunare, indexate, majorate și recalulate, respectiv cu celelalte drepturi salariale de care ar fi beneficiat în funcția de procuror de curte față de cele primite ca procuror de tribunal, începând cu momentul producerii efectelor actului administrativ abuziv atacat și până la achitarea acestora.

Curtea de Apel Oradea, prin sentința nr. 221/CA/2008 din 15 decembrie 2008 a admis acțiunea formulată de reclamant.

Împotriva acestei hotărâri au declarat recurs atât reclamantul cât și pârâții. Prin Decizia nr. 3500 din 16 iunie 2009 Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursurile declarate de pârâți și a modificat sentința atacată în sensul că a respins acțiunea formulată de reclamant, ca fiind tardiv introdusă, respingând, ca nefondat, recursul declarat de reclamantul L.A.F. împotriva aceleiași sentințe.

Împotriva Hotărârii nr. 2100 din data de 26 noiembrie 2009 L.A.F. a formulat recurs în condițiile art. 27 alin. 7 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările și completările ulterioare.

În motivele de recurs a susținut că a îndeplinit condițiile de promovare, a obținut media necesară promovării, astfel că se impune recunoașterea gradului profesional de procuror la parchetul de pe lângă curtea de apel și

promovarea efectivă la Curtea de Apel Oradea.

A arătat că, prin decizia nr. 3500/2009 a Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a soluționat cererea sa, prin care a solicitat Ministerului Public și Procurorului General de a înainta Consiliului Superior al Magistraturii documentația de concurs; obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să ia act de examenul pe care l-a susținut și să-l promoveze în funcția de execuție la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea, iar obiectul prezentei cauze îl constituie recunoașterea gradului profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Curtea de apel, dobândit ca urmare a susținerii examenului din 25-27 iunie 2001, cu consecința promovării la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea.

Din examinarea motivelor de recurs și a probelor cauzei, Înalta Curte a reținut că reclamantul L.A.F. a solicitat obligarea pârâtului Consiliul Superior al Magistraturii să-l promoveze ca procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Oradea, prin valorificarea rezultatelor concursului susținut de acesta în sesiunea 25-27 iunie 2001.

Legislația aplicabilă

Legea nr. 92/1992, art.69 alin. 2-promovarea și transferarea judecătorilor în funcțiile din magistratură se dispun de către Consiliul Superior al Magistraturii, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.

Promovarea și transferarea procurorilor în funcțiile din Ministerul Public se fac de către ministrul justiției, la propunerea procurorului general al Parchetului de e lângă Curtea Supremă de Justiție, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege, iar transferarea procurorilor în funcțiile de judecători se face potrivit prevederilor alin. 1.

Legea nr. 303/2004, art. 43. alin. 1 - promovarea judecătorilor și procurorilor se face numai prin concurs organizat la nivel național, în limita posturilor vacante existente la tribunale și curți de apel sau, după caz, la parchete. Alin. 2 - concursul pentru promovarea judecătorilor și procurorilor se organizează, anual sau ori de câte ori este necesar, de Consiliul Superior al Magistraturii, prin Institutul Național al Magistraturii.

Înalta Curte a precizat că la data când reclamantul a susținut examenul erau în vigoare și se aplicau în materia promovării procurorilor în posturi de execuție prevederile art.69 alin. 2 din Legea nr. 92/1992, potrivit cărora promovarea procurorilor se făcea de Ministerul Justiției, la propunerea procurorului general. Consiliul Superior al Magistraturii, autoritate chemată în judecată în prezenta cauză nu avea competențe sub aspectul promovării procurorilor.

Ulterior, prin Legea nr. 303/2004 s-a adoptat o altă modalitate de promovare a procurorilor, respectiv în baza art. 43 din această lege, promovarea se face numai prin concurs organizat la nivel național de către Consiliul Superior al Magistraturii, prin Institutul Național al Magistraturii.

Cererea recurentului de a se aplica prevederile Legii nr. 303/2004, în sensul obligării Consiliului Superior al Magistraturii să-l promoveze în baza unui concurs susținut potrivit Legii nr. 92/1992 este nefondată.

Recurentul avea posibilitatea legală de a valorifica rezultatele acelui concurs în termenul reglementat de Legea nr. 29/1990, în raport și de prevederile Legii nr. 92/1992.

Soluția de respingere a cererii de promovare a fost comunicată recurentului cu adresa nr. 1411 din 25 iulie 2001, iar la 7 septembrie 2001 acesta

a formulat contestație, care a fost respinsă ca neîntemeiată.

După parcurgerea acestor etape recurentul nu a mai continuat procedurile legale și numai la 29 august 2008 a formulat acțiune împotriva Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și a Consiliului Superior al Magistraturii, demers judiciar finalizat prin Decizia nr. 3500/2009 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin care s-a respins acțiunea acestuia.

În raport de prevederile legale în vigoare la data susținerii examenului, Hotărârea nr. 2100 din 24 noiembrie 2009 a Consiliului Superior al Magistraturii este legală.

Vocația recurentului de a fi promovat s-a născut anterior intrării în vigoare a Legii nr. 317/2004 care reglementează competențele Consiliului Superior al Magistraturii.

Potrivit art. 78 din Constituția României și art.1 din Codul civil legea dispune numai pentru viitor, fără a avea putere retroactivă, ceea ce înseamnă că ea nu se aplică situațiilor juridice născute înainte de intrarea în vigoare a legii noi.

Din această perspectivă constituțională și legală nu poate fi obligat Consiliul Superior al Magistraturii să-i recunoască recurentului gradul profesional de procuror de curtea de apel, ca urmare a unui examen organizat de altă autoritate și ale cărui rezultate nu au fost valorificate în termenul legal, așa cum rezultă și din decizia nr.3500/2009 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Având în vedere considerentele acestei decizii, recursul a fost respins, Hotărârea nr. 2100 din 24 noiembrie 2009 a Consiliului Superior al Magistraturii fiind legală.

(Înalta Curte de Casație și Justiție-Secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 3441/25.06.2010, dosar nr. 1103/1/2010)